

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. března 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Bachové a přísedících Blanky Polcarové a Evy Lode

takto:

Obžalovaný L. K. narozený v Lounech, trvale bytem , t.č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici Litoměřice,

je vinen, že

1. dne 25. 1. 2020 kolem 21:30 hodin v podnapilém stavu v Lounech v ul. Husova čp. 418 na chodbě ubytovny bezdůvodně napadl nejméně 4x pěstí do pravé části obličeje poškozenou J. M. nar. , která ze strachu utekla do svého pokoje č. 37, kam za ní bez svolení vnikl, uchopil ji za hlavu a praštil jí hlavou o zeď, čímž jí způsobil hematoma pod pravým okem, bez dalšího ošetření a vystavení pracovní neschopnosti,

2. dne 12. 5. 2020 kolem 15:15 hodin v Lounech v ul. Husova 418 před ubytovnou přistoupil v podnapilém stavu a pod vlivem pervitinu k poškozené M. D. nar. , která seděla na dřevěné desce před ubytovnou, desku s poškozenou po předchozích vulgárních urážkách její osoby převrhl, důsledkem čehož poškozená upadla na zem, kde k ní přistoupil a dal jí facku, důsledkem útoku utrpěla poškozená tříštivou zlomeninu dolní části pravé stehenní kosti s posunem úlomků, s otokem měkkých tkání v oblasti kolene, zlomeninu horní části kosti pažní vpravo, povrchní kožní oděrky na zadní straně pravého předloktí a podkožní krevní výron v okolí levého oka s otokem měkkých tkání s nutností operačního zákroku, následnou možností pohybu pouze za pomoci berlí, sníženou soběstačností a dobou léčení delší 22 týdnů,

3. dne 11. 11. 2020 kolem 21:10 hodin v Lounech v ul. Husova 418 na ubytovně bez svolení vstoupil po otevření dveří do pokoje č. 15, kde v podnapilém stavu ranou pěstí udeřil poškozeného V. H. nar. , který vstal, přičemž ho udeřil další ranou pěstí na levou tvář, po čemž poškozený upadl na zem, kde ho opakovaně kopal nohou obutou v pevnou obuv do celého těla, nejvíce do oblasti hrudníku, důsledkem čehož utrpěl poškozený tenzní pneumothorax vlevo, zlomeninu 7-8 žebra vlevo, zlomeninu pravého klíčku laterální části, pohmoždění hrudníku, hlavy a páteře, s nutností hospitalizace a dobou léčení delší šesti týdnů,

tedy

pod bodem 1)

- dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
- neoprávněně vnikl do obydlí jiného,

pod bodem 2)

- dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
- jinému úmyslně ublížil na zdraví a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

pod bodem 3)

- jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,
- neoprávněně vnikl do obydlí jiného,

čímž spáchal

pod bodem 1)

přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
přechin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2)

přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

pod bodem 3)

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku,
přechin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a dále za sbíhající se pokus přechinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku a přechin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 1. 2021, č.j. 2 T 128/2020-102, který byl obžalovanému doručen 14. 1. 2021 a právní mocí nabyl 6. 2. 2021,

podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu, uloženém obžalovanému trestním příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 1. 2021, č.j. 2 T 128/2020-102, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 41197518, Chomutov, Edisonova 5397 škodu způsobenou trestným činem v částce 56 235,00 Kč včetně úroku z prodlení ve výši 8,25 % ročně, počínaje právní mocí tohoto rozsudku do zaplacení.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená M. D., narozena [redacted]
odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V dnešním hlavním líčení obžalovaný po zákonném poučení a poradě se svou obhájkyňou doznal, že se způsobem uvedeným v obžalobě dopustil všech projednávaných skutků, dále prohlásil vinu všemi skutky a souhlas s jejich právní kvalifikací. Prohlášení viny soud po zjištění kladného stanoviska státní zástupkyně dle § 206c odst. 4 přijal a současně dle odstavce 6 tohoto ustanovení rozhodl o upuštění od dokazování v rozsahu prohlášené viny.
2. Soud proto na základě doznání obžalovaného a dalších svědeckých výpovědí, znaleckého posudku a listinných důkazů obsažených ve spise vzal za prokázané, že obžalovaný se dopustil celkem tří incidentů v prostorách ubytovny v Lounech, Husova 418, resp. v případě skutku druhého před touto budovou, v rámci nichž postupně slovně a zejména fyzicky napadl poškozené J. [REDAKCE], M. [REDAKCE], M. [REDAKCE], D. [REDAKCE] a V. [REDAKCE] H. [REDAKCE], přičemž jimž způsobil zranění uvedená ve výroku tohoto rozsudku. Dle lékařských zpráv a znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství je přitom zranění M. [REDAKCE] D. [REDAKCE] vyhodnoceno jako středně závažné a zranění V. [REDAKCE] H. [REDAKCE] jako těžká újma na zdraví. Současně také v případě poškozených M. [REDAKCE] a H. [REDAKCE] obžalovaný vstoupil bez oprávnění i do jimi výlučně užívaných prostor – pokojů v ubytovně. Jednání obžalovaného pod bodem 1) je s ohledem na zjištěné právem kvalifikováno jednak jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, když je prokázano, že poškozená byla napadena před dalšími osobami a dále jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku. Ze způsobu a okolností spáchání skutku pod bodem 2) potom není pochyb o tom, že obžalovaný poškozeného D. [REDAKCE] ublížil na zdraví, přičemž ve vztahu k těžšímu následku je shledávána nedbalost, když obžalovaný si musel být vědom, že shoením poškozené na zem jí může zranění vážnějšího charakteru způsobit a bez přiměřených důvodů spoléhal, že se tak nestane. Jeho jednání pod tímto bodem je proto kvalifikováno jako zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a dále rovněž jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, neboť i tomuto napadení před ubytovnou bylo přítomno více osob. Zranění poškozeného H. [REDAKCE] si vyžádalo hospitalizaci a již ze samotné lékařské zprávy vystavené příslušným zdravotnickým zařízením vyplývá doba léčení přesahující období šesti týdnů. Způsob napadení v podobě opakovaného kopání nohou obutou v pevnou obuv do ležícího poškozeného nepochybně prokazuje úmysl ke způsobení následku v podobě těžké újmy na zdraví. Proto je jednání obžalovaného pod bodem 3) kvalifikováno jednak jako zvláště závažný zločin ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku a dále rovněž jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, neboť do pokoje poškozeného obžalovaný vtrhl bez jeho souhlasu.
3. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlédl k ustanovení § 38 a následující trestního zákoníku. Zhodnotil, že obžalovanému polehčuje jeho postoj v rámci hlavního líčení, kdy je jistě na místě ve smyslu § 39 odst. 1 trestního zákoníku uvážit jím prohlášenou vinu ohledně všech tří skutků a jako polehčující okolnost rovněž jeho doznání, které dnes učinil. Pokud jde o projevovanou lítost, tato i přes delší dobu, které od spáchání skutků uběhla, není spojena s jí odpovídajícím jednáním vůči poškozeným. Tyto obžalovaný nikterak nekontaktoval, neomluvil se doložitelným způsobem a rovněž žádnému z nich neuhradil ničeho za jím způsobená zranění. Na straně obžalovaného jsou tak dále shledávány spíše okolnosti přitěžující. Tento se jednak dopustil celkem tří skutků, kdy útočil proti tělesné integritě tří osob, a to přesto, že mezi daty jejich spáchání uplynula opakovaně delší doba. Je tak zřejmé, že si nebyl schopen vzít žádné ponaučení z předchozích skutků, naopak jeho jednání ve vztahu k míře agresivity a nebezpečnosti útoků spíše graduje. Obžalovanému

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Velišková.

krom četnosti skutků přitěžuje i četnost spáchaných trestných činů, kdy navíc ve dvou případech jde o zločiny. Na straně obžalovaného navíc absentuje i předchozí trestněprávní zachovalost, neboť z rejstříků trestů je zřejmé, že byl v minulosti opakovaně trestán nepodmíněným trestem, a to i za násilnou trestnou činnost. Ze spisu zdejšího soudu je potom zjištěno, že se všech skutků dopustil před tím, než mu byl dne 14.1.2021 doručen trestní příkaz zdejšího soudu č.j. 2 T 128/2020-102, kterým mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v délce jednoho roku a se zkušební dobou na tři roky. Na místě obžalovaného je proto na místě za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku přistoupit k ukládání souhrnného trestu odnětí svobody. Soud nemá pochyb o tom, že tento trest je třeba ukládat již jako nepodmíněný, kdy tento závěr odpovídá závažnosti jednání obžalovaného, vzniklým následkům i jeho předchozímu způsobu života. Nejprísněji trestnou je přitom trestní sazba dle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, která činí 3-10 let a soud shledal přiměřeným konkrétní výměru tohoto trestu v délce 6 let, tedy těsně pod polovinou zákonné trestní sazby. Uložení mírnějšího trestu, tak jak byl navrhován obhajobou nepřichází v úvahu, neboť tento by zejména nerefletoval společenskou škodlivost opakovaně násilného jednání obžalovaného, které zásadním způsobem poškodilo zdraví nejméně dvou osob a stejně tak by neodpovídal jeho již v minulosti opakovaně závadnému způsobu života. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný v souladu s § 56 odst. 2 písm.a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. S ohledem na uložení souhrnného trestu byl dále dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušen výrok o trestu, uloženém obžalovanému trestním příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 1. 2021, č.j. 2 T 128/2020-102, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Soud má za to, že takto uloženým trestem je dána obžalovanému dostatečná doba pro dosažení změny jeho chování a způsobu života a současně je mu jím dáno jasně na vědomí, že podobné opakované útoky či jiná protiprávní jednání, jež poškozují zdraví jiných osob nebude společnost tolerovat.

4. Soud dále rozhodoval o náhradě škody. Poškozená VZP ČR se včas a řádně připojila s nárokem na náhradu škody, tj. finančních prostředků, které vynaložila na léčbu poškozeného H■■■■, přičemž tento nárok doložila rozpisem plateb, proto soud uložil obžalovanému povinnost nahradit požadovanou částku 56 235,00 Kč, včetně úroku z prodlení, který bude plynout od právní moci rozsudku do zaplacení. V případě poškozené D■■■■ tato byla soudem dle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázána na občanskoprávní řízení, neboť jí písemně uplatněný nárok na náhradu škody je jednak nejasný a zejména potom naprosto není doložen. Poškození H■■■■ a RBP, zdravotní pojišťovna se s nárokem na náhradu škody nepřipojili.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce navrhl. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok

na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

V Lounech dne 8. března 2021

Mgr. Hana Bachová v.r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 29. dubna 2021 v trestní věci obžalovaného L. K., narozeného o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Lounech proti rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 3. 2021, č. j. 4 T 10/2021-413,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 3. 2021, č. j. 4 T 10/2021-413, byl obžalovaný L. K. uznán vinným v bodě 1) přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, v bodě 2) zločinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a v bodě 3) zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku. Shora uvedených trestných činů se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že

1. dne 25. 1. 2020 kolem 21:30 hodin v podnapilém stavu v Lounech v ul. Husova čp. 418 na chodbě ubytovny bezdůvodně napadl nejméně 4x pěstí do pravé části obličeje poškozenou J. M. nar. která ze strachu utekla do svého pokoje č. 37, kam za ní bez svolení vnikl, uchopil ji za hlavu a praštil jí hlavou o zeď, čímž jí způsobil hematoma pod pravým okem, bez dalšího ošetření a vystavení pracovní neschopnosti,

2. dne 12. 5. 2020 kolem 15:15 hodin v Lounech v ul. Husova 418 před ubytovnou přistoupil v podnapilém stavu a pod vlivem pervitinu k poškozené M. D. nar. která seděla na dřevěné desce před ubytovnou, desku s poškozenou po předchozích vulgárních urážkách její osoby převrhl, důsledkem čehož poškozená upadla na zem, kde k ní přistoupil a dal jí facku, důsledkem útoku utrpěla poškozená tříštinovou zlomeninu dolní části pravé stehenní kosti s posunem úlomků, s otokem měkkých tkání v oblasti kolene, zlomeninu horní části kosti pažní vpravo, povrchní kožní oděrky na zadní straně pravého předloktí a podkožní krevní výron v okolí levého oka s otokem měkkých tkání s nutností operačního zákroku, následnou možností pohybu pouze za pomoci berlí, sníženou soběstačností a dobou léčení delší 22 týdnů,

3. dne 11. 11. 2020 kolem 21:10 hodin v Lounech v ul. Husova 418 na ubytovně bez svolení vstoupil po otevření dveří do pokoje č. 15, kde v podnapilém stavu ranou pěstí udeřil poškozeného V. H. nar. který vstal, přičemž ho udeřil další ranou pěstí na levou tvář, po čemž poškozený upadl na zem, kde ho opakovaně kopal nohou obutou v pevnou obuv do celého těla, nejvíce do oblasti hrudníku, důsledkem čehož utrpěl poškozený tenzní pneumothorax vlevo, zlomeninu 7-8 žebra vlevo, zlomeninu pravého klíčku laterální části, pohmoždění hrudníku, hlavy a páteře, s nutností hospitalizace a dobou léčení delší šesti týdnů.

2. Za tyto trestné činy a za sbíhající se pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1, § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 1. 2021, č. j. 2 T 128/2020-102, byl odsouzen podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušen výrok o trestu, uloženém obžalovanému trestním

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Beranová.

příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 1. 2021, č. j. 2 T 128/2020-102, jakož i všechna další rozhodnutí, na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

3. O nároku poškozených na náhradu škody bylo rozhodnuto tak, že podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 41197518, Chomutov, Edisonova 5397, škodu způsobenou trestným činem v částce 56 235 Kč včetně úroku z prodlení ve výši 8,25 % ročně, počínaje právní mocí tohoto rozsudku do zaplacení. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená M██████ D██████, narozena ████████ odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonné lhůtě odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Lounech (obžalovaný vzal své odvolání u veřejného zasedání zpět). Z písemného odůvodnění odvolání státní zástupkyně je zřejmé, že směřuje pouze do výroku o trestu. Uvedla, že odvolání je podáváno v neprospěch obžalovaného, když trest mu uložený je nepřiměřený a neodpovídá závažnosti prokázaného jednání obžalovaného ani jeho osobnostnímu profilu a jeho trestní minulosti. V této souvislosti poukázala, že obžalovaný byl již čtyřikrát soudně trestán pro trestnou činnost majetkového i násilného charakteru, a že je dále zřejmé, že jednání obžalovaného vykazuje gradující tendenci, a že násilné ataky vůči třetím osobám jsou pro obžalovaného běžnou normou. Připustila, že obžalovaný v průběhu hlavního líčení prohlásil vinu, nicméně dle státní zástupkyně lze vzhledem k vystupování obžalovaného tento krok hodnotit pouze jako ryze formální projev bez reálného náhledu na závažnost projednávaných skutků. Domnívá se, že je třeba zohlednit mnohost útoků, jakož i pluralitu trestných činů, jejichž znaky obžalovaný svým jednáním naplnil a za přiměřený považuje souhrnný trest odnětí svobody ve výměře kolem sedmi roků.
5. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání sedmi roků se zařazením do věznice s ostrahou, za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 1. 2021, č. j. 2 T 128/2020-102.
6. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen toho oddělitelného výroku, proti němuž bylo podáno odvolání, tj. výroku o trestu, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a odvolání důvodným neshledal.
7. V řízení, jež napadenému rozsudku předcházelo, nedošlo k procesním vadám. Orgány činné v trestním řízení respektovaly ustanovení trestního řádu, garantující právo obžalovaného na obhajobu, jakož i ustanovení směřující k řádnému objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů. Soud prvního stupně postupoval v hlavním líčení v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí, přičemž v souladu s ustanovením § 206d trestního řádu upustil od dokazování těch skutečností, které státní zástupce a obžalovaný prohlásili za nesporné.
8. Odvolací soud neshledal pochybení ani ve výroku o trestu, proti němuž odvolání státní zástupkyně směřuje. Při úvaze o druhu a výši ukládaného trestu vycházel soud prvního stupně z ustanovení § 38 trestního zákoníku a § 39 trestního zákoníku, kdy kladl důraz jednak na povahu a závažnost projednávané trestné činnosti, přihlédl k osobnosti obžalovaného, jeho poměrům i k možnostem jeho nápravy. Náležitým a přiléhavým způsobem vyhodnotil všechny podstatné okolnosti pro uložení trestu. Podrobně vysvětlil, jaké úvahy ho vedly k uložení trestu odnětí svobody nepodmíněného, a odvolací soud se s jeho úvahami v uvedeném směru ztotožnil. Soud prvního stupně správně shledal, že obžalovanému je třeba v projednávané věci uložit souhrnný trest, neboť se nyní posuzované trestné činnosti dopustil před dnem 14. 1. 2021, kdy mu byl doručen trestní příkaz Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 1. 2021, č. j. 2 T 128/2020-102, jímž byl za pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků. Správně jej ukládal v souladu s § 43 odst. 2 trestního zákoníku v rámci trestní sazby § 145 odst. 1 trestního zákoníku, jakožto sazby vztahující se na trestný čin z nich nejprísněji trestný.

9. Je třeba připustit, jak uvedla v odvolání státní zástupkyně, že obžalovanému je ukládán trest za větší počet trestných činů, tedy šest přečinů a dva zločiny, jakož i to, že v minulosti již byl pro trestný čin odsouzen, což jsou okolnosti obžalovanému přítěžující. Obžalovaný byl v minulosti odsouzen za majetkovou, ale i násilnou trestnou činnost, přičemž z předchozích odsouzení je zřejmé, že trest nespojený s omezením osobní svobody na něj neměl patřičný vliv a nevedl k jeho ponaučení a nápravě. Uvedené okolnosti ostatně soud prvního stupně do svých úvah o druhu a výši trestu promítl, jak je zřejmé z odůvodnění napadeného rozsudku. Skutečnost, že obžalovaný je recidivistou, a že se dopustil více trestných činů více útoky, našla svůj odraz v tom, že bylo přistoupeno k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Na druhé straně státní zástupkyně trestní minulost obžalovaného přecenila, když mu vytkla, že byl již čtyřikrát odsouzen. V tomto směru je třeba uvést, že k poslednímu odsouzení přichází v projednávané věci vztah souhrnnosti, a že od 29. 10. 2014, kdy vykonal poslední nepodmíněný trest odnětí svobody, žil až do spáchání nyní projednávané trestné činnosti řádným životem. Nelze přisvědčit ani konstatování státní zástupkyně, že prohlášení viny lze vzhledem k vystupování obžalovaného hodnotit jako ryze formální projev. K tomu je nutno uvést, že doznání k trestnému činu samo o sobě bez dalších podmínek, je v § 41 písm. l) trestního zákoníku výslovně uvedeno mezi polehčujícími okolnostmi, k nimž soud přihlíží a dle § 39 odst. 1 trestního zákoníku musí soud přihlídnout při stanovení druhu a výměry trestu též k tomu, zda obžalovaný prohlásil svou vinu. Soud prvního stupně tedy zcela důvodně jak doznání obžalovaného, tak prohlášení jeho viny při ukládání trestu zohlednil. Z chování obžalovaného ve veřejném zasedání při projednávání odvolání bylo nadto zřejmé, že v projednávané věci přijal následky svého jednání a souhlasil i s trestem, který mu byl napadeným rozsudkem uložen.
10. Jak již bylo zmíněno výše, obžalovanému byl ukládán souhrnný trest v rámci trestní sazby § 145 odst. 1 trestního zákoníku (sazba trestu odnětí svobody od tří do deseti let). Pokud na základě shora uvedených skutečností uložil soud prvního stupně obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti roků, což je trest vyměřený sice ještě v dolní polovině uvedené sazby, ale blížící se její půli, nejedná se o trest nepřiměřeně mírný. Jde o trest zákonný, zcela odpovídající všem shora uvedeným okolnostem, poměrům obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Ostatně ani z pohledu státní zástupkyně navrhovaného trestu v rámci závěrečné řeči, vyššího pouze o tři měsíce, nelze trest obžalovanému uložený soudem prvního stupně považovat za nepřiměřeně mírný. V této souvislosti je pak s podivem, že v podaném odvolání navrhovala státní zástupkyně uložení trestu odnětí svobody ještě o další půlrok vyššího, aniž by došlo k jakékoliv změně okolností, pro rozhodnutí o trestu významných.
11. Pro výkon uloženého trestu zařadil soud prvního stupně obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. I tento výrok shledal odvolací soud zákonným, neboť obžalovaný nesplňuje podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
12. Jelikož byl obžalovanému uložen trest souhrnný, byl správně zrušen i výrok o trestu v trestním příkazu Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 1. 2021, č. j. 2 T 128/2020-102, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Správným byl shledán i výrok o náhradě škody, ostatně odvoláním ani nenapadený.
13. Vzhledem k výše uvedenému Krajský soud v Ústí nad Labem neshledal odvolání státního zástupce důvodným, a proto je podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou (2) měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (Okresního soudu v Lounech). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. řádu) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Náklady trestního řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 29. dubna 2021

JUDr. Jana Kurešová v. r.
předsedkyně senátu

Vyhotovila členka senátu:
Mgr. Andrea Martiníková v. r.